

nebe paa bedste Maade. I saa Henseende er det Forhold, hvorefter her er Tale, nemlig Landdistrikternes Indlemmelse i Kjøbstæderne, af stor Betydning. De, der ikke nærmere kjende disse Forhold, ville have vanskeligt ved tilfulde at forstaa de Forviklinger, hvortil det Forhold, som Lovforslaget tilfigter at ordne, kan give Anledning. Det er nemlig ikke alene enkelte Gader i Kjøbstæderne, som undertiden høre til Landsfognet, men der er Kjøbstæder, i hvilke der findes Gader, som paa den ene Side høre til Landsfognet; og paa den anden Side til Kjøbstadgrunden, ja, der er endog Exempler paa, at Grændselinien mellem Kjøbstaden og Landet gaar tværs igjennem en Eiendom, saaledes at den ene Halvdel af denne hører til Kjøbstaden og den anden Halvdel til Landet. Jeg har blot anført dette for at vise, til hvilke Forviklinger det omtalte Forhold kan give Anledning med Hensyn til Udredelsen af de kommunale Afgifter og Ordningen af de kommunale Forhold i det Hele. Dette gjælder ogsaa en saadan kommunal Bygde som f. Ex. Snekastning, idet det Tilfælde undertiden kan indtræffe, at Byens Indvaanere maa besørge Snekastning langt paa den anden Side af Landsfognets Grund. Der er saaledes mangfoldige Tilfælde, hvori det omhandlede Forhold medfører de største Forviklinger, og jeg maa derfor udtale, at det for mange Byers Vedkommende — thi jeg gaar som sagt ud fra, at der er Kjøbstæder, som ønske at leve og virkelig kunne det — vil være særdeles uønsket, om man kunde faae en Ordning af dette Forhold. Som man ser af Lovforslagets Motiver, mener Regjeringen ikke at være bemyndiget til at ordne disse Forhold, og de forskjellige Forsøg, der omkring i Byerne have været gjorte for at faae dem ordnede, have ogsaa nofsom viist, at dette har været umuligt for Administrationen under den nuværende Lovgivning. Det er derfor aldeles nødvendigt, naar dette Forhold skal kunne ordnes og forbedres, at Lovgivningen træder til, og da navnlig paa den Maade, som er angiven i Lovforslaget, nemlig saaledes, at der gives Regjeringen en Bemyndigelse til under de og de Betingelser at paabyde de paagjældende Distrikters Indlemmelse i Kjøbstaden. Kun ved en saadan Hjælp fra Lovgivningsmagtens Side vil det være muligt at faae dette Forhold ordnet. — Med Hensyn til Enkeltbederne i Lovforslaget skal jeg udtale en Betslagelse over, at man i Landsfognet har anset det for nødvendigt at forøge Antallet af de Grundeiere i Landdistriktet, som skulle tiltræde Andragendet om Distriktets Indlemmelse. Det gjælder naturligvis i dette Forhold som i saa mange andre, at jo flere der skal være enige om en Sag, desto vanskeligere er det at faae den ordnet, og det forekommer mig, at man vel kunde være bleven staaende ved Lovforslagets oprindelige Bestemmelse om, at mindst Halvdelen af Grundeierne skulde tiltræde Andra-

gendet, især naar man erindrer, at der allerede i Regjeringens Lovforslag til denne Bestemmelse var føiet: „forfaavidt disse tillige ere mindst det Halve af det til Inddragelse bestemte Areal“. Der er altsaa efter mit Skøn taget et meget godt Forbehold med Hensyn til, at dette Andragende om at blive indlemmet i Kjøbstaden kan være et Udtryk for Landdistriktets Beboeres Ønske, og jeg kunde derfor meget have ønsket, at Lovforslagets første Paragraf var bleven staaende omtrent saaledes, som den stod i det oprindelige Lovforslag. Jeg sigter derved som sagt navnlig til Bestemmelsen af det Antal Beboere i Landdistriktet, hvis Medvirken skal anses nødvendig, medens jeg naturligvis ikke har det Mindste imod, at Landsfognets Kommunalbestyrelse ligesaa godt som Byrådet kan andrage paa en saadan Indlemmelse. — Der er i Landsfognet gjort en lille Forandring i det oprindelige Lovforslags § 2 med Hensyn til det Erstatningsbeløb, hvorefter der i Paragrafen er Tale. Man har i Almindelighed ved de mange Møder, der have været afholdte om denne Sag, været enig om, at den foreslaaede Erstatning vilde være passende, og det er ogsaa i Lovforslagets Motiver anført, at det er det samme Erstatningsbeløb, som oprindeligt er foreslaaet af Kjøbstadkommissionen. Jeg tror derfor, at der med Hensyn til selve Erstatningens Beløb ligesom ogsaa med Hensyn til den Maade, hvorpaa den skal udredes, er taget ethvert ønskeligt Hensyn. Naar der i Landsfognet er føiet til denne Paragraf, at det mæltig overfyldende Beløb af Renter og Afdrag af Erstatningssummen, efter at vedkommende Eiendoms Afgifter til Kjøbstadkommunen ere fradragne, ubetales kontant, er det en Selsølg, at der ikke kan være Noget derimod at erindre, og derved skal jeg altsaa ikke opholde mig. Jeg kan naturligvis heller ikke have Noget imod, at der er indsat en ny § 4, hvorefter ogsaa en enkelt Grund kan indlemmes i Kjøbstaden, thi den kan naturligvis være stillet ligesom flere Grunde tilfammen, og jeg maa finde det meget ønskeligt, at Indenrigsministeren faar Bemyndigelse til imod Erstatning til vedkommende Eier at ændre det paagjældende indviklede Forhold løst. Jeg vil gjentage, hvad jeg begyndte med at udtale, at der efter mit Skøn vil være fket baade Landsfognet og Kjøbstaden, der er i det omhandlede Tilfælde, en væsentlig Tjeneste ved denne Lov, thi, som meget rigtig anført i Lovforslagets Motiver, bliver Landsfognets Fattigvæsen, hvor et Landdistrikt grændser saa umiddelbart op til Kjøbstaden, at der er et saadant blandet Forhold tilfede, i Virkeligheden overbebyrdet ved Tilstrømninger fra Kjøbstæderne, og der er i det Hele taget saadanne Forbehold med Hensyn til Styringen af Landkommunens Interesser, idet der er fordret Tilslutning af Landdistriktets kommunale Bestyrelse, at man kan være vis paa, at de kommunale Interesser paa begge Sider ville blive varetagne. — Jeg skal for Dørigt min-